

La història

Les primeres notícies documentades de l'indret daten del 881 sota el nom de «Bedenga» relacionada amb una església dedicada a Sant Joan, mentre que del castell, aleshores ja palau, els primers documents daten del 1289 quan era part dels dominis del comte Ponç Hug V, senyor del comtat d'Empúries des del 1277 fins el 1313. Aleshores ja apareix sota la denominació de «Bellcayre» i fou residència d'aquest comte que és qui va fer construir-lo junt amb una capella dedicada a Santa Maria, fundant també una comunitat de preveres que ho convertí en monestir durant el segle XV.

En morir Ponç Hug el va substituir el seu fill Ponç VI Malgaulí que va tenir greus enfrontaments amb els Rocabertí, coincidint amb un empobriment del comtat d'Empúries. Posteriorment, Pere I d'Empúries va permutar el comtat pel de Prades amb el seu germà Ramon Berenguer I d'Empúries (1341) moment en què hi hagué una altra baralla afectant el castell de Bellcaire. En aquells anys, però, el comtat ja havia passat a dependre de la dinastia del casal de Barcelona al qual s'incorporà definitivament el 1402 en temps de Martí I l'Humà.

Malgrat aquesta incorporació del comtat d'Empúries, Bellcaire no passà a dependre de la corona en dependre de la baronia de Verges, una possessió de la qual prengué senyoria el vescomte Dalmau de Rocabertí (1418), nebot

de la comtessa Joana d'Empúries. D'aquesta manera, els Rocabertí, enemics dels amos de Bellcaire un segle abans, passaven ara a ser els senyors d'aquest castell-palau.

El 13 d'octubre de 1458, el rei Joan II va concedir a Pere Torroella la mòlta dels molins del castell de Bellcaire, el qual patí greus destrosses durant les guerres dels segles XV i XVI.

Destaca el fet que des d'una sala del palau, els comtes d'Empúries podien assistir a les funcions religioses que tenien lloc al temple a través d'una finestra essent un refinament gens estrany en aquells comtes coneguts pel seu orgull nobiliari.

L'edifici i l'església de Sant Joan

Es tracta d'un palau de planta quadrada envoltat per un recinte, també quadrat, amb torres rodones. El palau estat ben restaurat pel que fa a les dependències i les cambres que es disposen en un conjunt clar i racional. Actualment, la sala principal del castell l'ocupa l'església parroquial

Prop del castell hi ha l'esmentada església de Sant Joan de Bellcaire, d'origen preromànic esmentada per primer cop documentalment l'any 1002 amb una butlla papal de Silvestre II on es confirma com a possessió de la seu de Girona.

Jordi Gironès Vilardebò
Maig 2008